

Samtidig indrettes personbeskatningen, så faktisk kapitalafkast i alle tilfælde kun beskattes proportionalt og rentefradrag altid kun giver »skatterabat« med samme skatteprocent. For landbruget – der ikke har adgang til at omdanne til aktie- eller anpartsselskab – åbnes mulighed for at få selskabs-skattens fordele gennem en frivillig »virksomheds-skat« af indtægt, der ikke tages ud af bedriften.

Indkomstskatten for personer opdeles efter forslaget i en proportional skat for alle og en tillægs-skat for et mindretal. Den proportionale skat opkræves på en skattepligtig indkomst, der på sædvanlig vis indeholder kapitalafkast, og hvor rentefradraget bevares, mens en række andre fradrag begrænses eller afskaffes.

Ved proportional skatten gives et personfradrag, der er forhojet med godt 2.000 kr. i forhold til gældende regler. Skattesatsen skal svare til laveste skatteprocent (i gennemsnitskommunen 46,7 pct. i 1983).

For $\frac{1}{8}$ af de skatteansatte personer opkræves desuden en tillægsskat på grundlag af »arbejdsindkomst« plus et tillæg på 5 pct. af skattepligtig formue, men med et bundfradrag ved denne indkomstopgørelse på 175.000 kr.

Den beløbsmæssigt vigtigste konsekvens af den særlige opgørelse af tillægsskattepligtig indkomst er derfor, at rentefradraget her ikke bevares. Men den meget høje bundgrænse sikrer, at kun de færreste af de tillægsskattepligtige rammes med meget store beskæringer i den disponible indkomst. Og de, der rammes kraftigst, skal sikres en rimelig overgangsordning. Det må understreges, at tillægsskat og fradragsbegrænsning er nødvendige elementer, hvis der med nogenlunde uændret samlet skatteudskrivning samtidig skal sikres en mærkbar forhøjelse af personfradraget, en meget kraftig udvidelse af den proportionale beskatning og en mere rimelig samlet byrdefordeling.

Socialdemokratiet lægger stor vægt på, at undergrænsen for tillægsbeskatning – i løbet af den nødvendige overgangsperiode – bliver flyttet helt op til 175.000 kr. (1983-niveau), således at $\frac{1}{8}$ af de skatteansatte personer kan nøjes med laveste trækprocent. Derved fjernes en meget væsentlig del af samspilsproblemerne mellem høj marginalsat og nedsatte indkomstbestemte ydelser, der under de gældende regler kan fjerne hele udbyttet af en ekstra indtægt. Lavere skat af den sidst tjente krone for ca. 800.000 skatteydere vil desuden mindske tilskyndelsen til skattetænkning – herunder især udnyttelse af fradragsmuligheder. Desuden vil det direkte skattesnyderi reduceres, fordi udbyttet

mindskes.

En forenkling af indkomstskattesystemet skal desuden være med til at sikre, at kræfter hos skattemyndighederne frigøres fra banale kontrolopgaver (f.eks. befordringsfradrag) og sættes ind på en mere effektiv ligning af regnskabspligtige personer og selskaber, således at sandsynligheden for, at skattesnyderi afsløres, bliver forøget væsentligt.

Socialdemokratiet vil gerne i et længere perspektiv overveje andre skattekilder til aflastning af den internationalt enestående høje danske indkomstskat, forudsat en retfærdig samlet byrdefordeling.

Men det er ikke muligt at løse de komplicerede balanceproblemer i dansk økonomi gennem lavere samlet skattetryk og større privat forbrug.

Derimod understreger de økonomiske problemer nødvendigheden af et mere rimeligt og mere effektivt indkomstskattesystem.

Bemærkninger til de enkelte punkter

ad 1 og 2

Det foreslås at slå de nuværende folkepensions- og sygedagpengebidrag sammen med den almindelige statsskat. Det har ingen praktisk betydning, at en del af statsskatten specificeres som særlige bidrag, når det indgår som en del af den samlede indkomstbeskatning på samme grundlag som den øvrige statslige og kommunale beskatning.

Det forudsættes, at den sammenlagte proportionale skat til stat, amtskommuner og primærkommuner og kirke efter reformen skal svare til gældende niveau på proportionalstrækket.

I landsgennemsnit er dette niveau i 1983 46,7 pct. Ved gennemførelse af regeringsforslaget om forhøjelse af den del af statsskatten, der kaldes sygedagpengebidrag, vil niveauet i 1984 være 47,6 pct. (forudsat uændret landsgennemsnitlig kommunal skatteprocent).

Der foreslås en forhøjelse af personfradraget på godt 2.000 kr. i gennemsnit, idet fradraget på ny gøres ens for stat og kommuner. Derved fjernes en komplikation af skattesystemet, der blev indført ved firkløverregeringens forlig med fremskridtspartiet i oktober 1982 i form af et højere statsligt personfradrag. Rént teknisk bliver der således tale om en større forhøjelse af det kommunale end af det statslige personfradrag, således at det sammenvejede resultat svarer til godt 2.000 kr.s forhøjelse.

Med 4 pct.s regulering fra 1984 til 1985 ville det socialdemokratiske forslag se således ud i sammenligning med regeringens: